

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 21.4.2023
SWD(2023) 98 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN

**Revision af EU-handelsnormer for landbrugsprodukter for at sikre udbredelsen og
udbuddet er bæredygtige produkter**

Ledsagedokument til

forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

**om ændring af Rådets direktiv 2001/110/EF om honning, 2001/112/EF om frugtsaft og
visse lignende produkter bestemt til konsum, 2001/113/EF om marmelade og frugtgelé
samt kastanje creme bestemt til konsum og 2001/114/EF om visse former for konserveret
helt eller delvis inddampet mælk bestemt til konsum**

{COM(2023) 201 final} - {SEC(2023) 162 final} - {SWD(2023) 97 final}

Handelsnormerne for landbrugsprodukter er eksisterende bestemmelser i EU-retten. De indgår i den fælles landbrugspolitik og er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles markedsordning, i afledte forordninger herom fra Kommissionen samt i de såkaldte morgenmadsdirektiver. Ifølge disse skal visse landbrugs- og fødevarerprodukter overholde specifikke krav for således lovligt at kunne markedsføres. Disse krav vedrører ofte produkttegenskaber, men kan også vedrøre oprindelse, produktionsmetoder, stoffer, der anvendes ved fremstillingen, eller bredere aspekter såsom præsentation og emballering af et produkt. En bestemt kategori af handelsnormer, som kaldes fakultative forbeholdte udtryk, består af frivillige (værdiforøgende) etiketter.

Denne revision omfatter de handelsnormer, hvor der i lyset af Kommissionens erfaring med anvendelsen af dem og på baggrund af de evalueringer og høringer, der er gennemført, har vist sig at være behov for modernisering, forenkling eller større hensyn til bæredygtighedsaspekter som fastlagt i Kommissionens jord til bord-strategi. Disse særlige handelsnormer behandles i konsekvensanalysen.

EU-lovgiveren har vedtaget handelsnormer for først og fremmest at imødekomme de økonomiske behov hos aktørerne i kæden, herunder forbrugerne af de pågældende produkter. Visse normer bør tilpasses, forenkles eller moderniseres, så de fortsat er egnede til formålet. Samfundsmæssige spørgsmål, som f.eks. miljømæssig bæredygtighed eller dyrevelfærd, har hidtil spillet en begrænset rolle. I konsekvensanalysen undersøges også mulighederne for større bæredygtighed inden for rammerne af jord til bord-strategiens mandat. Den støtter og sikrer sammenhæng med tværgående foranstaltninger inden for rammerne af jord til bord-strategien, der også vedrører bæredygtighed, såsom rammen for bæredygtige fødevarer systemer, bæredygtighedsmærker og revision af dyrevelfærdslovgivningen. I konsekvensanalysen foreslås der ikke én tilgang til bæredygtighed for de forskellige berørte produkter, og det søges ikke at fastlægge et referencescenarie, der skal gælde på tværs af sektorerne. De relevante argumenter, der ligger til grund for drøftelsen af handelsnormer med henblik på konsekvensanalysen og i sidste ende de foretrukne løsninger, bygger på vurderinger fra sag til sag, og er baseret på de pågældende produkters særlige økonomiske, sociale og miljømæssige kendetegn.

Handelsnormerne medfører ikke direkte offentlige udgifter bortset fra kontrolordningerne. For at beskytte den værdi, som handelsnormerne har for aktørerne i kæden, overlades kontrollen generelt til de nationale myndigheder. Den nuværende revision forventes ikke at få nogen væsentlig indvirkning på de nationale budgetter.

Handelsnormerne gælder både for indenlandske og importerede produkter, hvilket sikrer loyal konkurrence til gavn for forbrugere og producenter. Ændringer af normerne kan derfor have en indvirkning for producenter og importører i tredjelande. Ifølge WTO-reglerne skal ændringer af handelsnormerne forhåndsanmeldes i henhold til aftalen om tekniske handelshindringer (WTO's TBT-aftale). De kan have indvirkning på eksisterende produktions- eller importordninger, selv om de også gælder for indenlandske producenter. I sådanne meddelelser bør den politiske begrundelse for ændringen forklares i forhold til de mål, der ligger til grund for handelsnormerne for landbrugsprodukter. På den anden side kan offentlige normer i et vist omfang bremse udbredelsen af private normer og deres — undertiden — negative indvirkning for producenter i udviklingslandene.